

da si nabavi telefon z vgrajenim mikroprocesorjem. Ta bo avtomatično ponavljal klice, dokler ne bo dobil proste linije in zveze, poleg tega pa bo zmožgal še kakšno dodatno opravilo v zvezi s telefoniranjem.

Možnosti izboljšave dela, ki smo jih spoznali doslej, spadajo v prvo fazo avtomatizacije pisarniškega dela. V tej fazi smo z vgrajevanjem mikroprocesorja v posamezne pisarniške naprave dosegli, da so te naprave postale sposobne samodejno izvajati posamezna opravila, v nekaterih primerih pa se tudi poveča število opravil, ki jih naprava zmore.

Druga faza je neke vrste strukturirana sistemska rešitev avtomatizacije pisarniškega dela. V tej fazi povezujemo posamezna pisarniška opravila in funkcije v neko integralno celoto in s tem dosežemo, da se posamezne naprave "razumejo" med seboj. Tipičen produkt te faze avtomatizacije pisarniškega dela je "delovna postaja" (workstation) ali elektronsko delovno mesto. Ta omogoča izvajanje vrste opravil kot so: obdelava teksta, iskanje, sortiranje in selektiranje informacij, izpis dokumenta, kopiranje, telefoniranje - ne da bi uporabniku bilo treba vstati s stola. Vse to bo delovna postaja opravila samodejno na osnovi komand, ki jih bo uporabnik vtiskal, ali jih sprožil z dotikom prsta, ali pa jih bo preprosto glasno izgovoril.

Če je bila WP "inteligentna" naprava tipično prirejena za potrebe tajnice, potem je delovna postaja prvenstveno namenjena vodstvenim delavcem. Vendar pa tako koncipirana delovna postaja niti približno ni dosegla tako prodrnega uspeha kot WP. Zato strokovnjaki smatrajo, da se bo delovna postaja selila iz direktorske pisarne v strokovne službe in nadomestila WP na mizah tajnic. Po nekaterih ocenah bo v ZDA še v tem desetletju večina tajnic imela svojo delovno postajo, medtem ko tudi največji optimisti trezno ugotavljajo, da bo takšno opremo imelo le 7% do 15% vodilnih delavcev. V študiji firme Moran, Scudder, Stevens & Clark so ugotovili in zapisali, da se bo večina sedaj aktivnih vodilnih delavcev upokojila, ne